

РЕШЕНИЕ

№ 401

гр. София, 22.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 20.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **8753** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 27, ал.1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ).

Образувано е по жалба на Министерство на правосъдието, представлявано от министъра на правосъдието, срещу Отказ на Ръководителя на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма „Добро управление“ (ОПДУ), обективиран в писмо рег. № 02.50-15/20.08.2020г., да верифицира сумата от 21 732,07 лв., включена в искане за окончателно плащане № 4 от 11.05.2020г.

Според жалбоподателя оспореното решение е незаконосъобразно поради противоречие с материалноправните разпоредби и несъобразяване с целта на закона. Изразява се несъгласие със заключенията на УО и достигнатите от него правни изводи. Жалбоподателя счита, че неоснователно е отказана верификация на заявените за възстановяване разходи, в подкрепа на което се излагат конкретни доводи. Иска се отмяна на оспорения акт и присъждане на сторените по делото разноси. В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят, представляван от юрк. Б., поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - Ръководителят на УО на ОПДУ, чрез експерт К., оспорва жалбата и моли актът да бъде потвърден. Също претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

Министерството на правосъдието е бенефициент по проект №: BG05SFOP001-3.001-0015-C01/27.10.2017г. с наименование „Технологични, обучителни и организационни средства за изпълнение на разработени вътрешни правила и политики за ползване на информационните ресурси в органите на изпълнителната власт в сектор „Правосъдие“, финансиран по ОПДУ.

На 11.05.2020г. Министерство на правосъдието е предявило пред УО на ОПДУ искане за окончателно плащане, регистрирано под № 4, за сумата от 126 248,92лв. От тях УО е верифицирал 104 516,85 лв.

С писмо от 03.08.2020г. Ръководителят на УО е указал на бенефициента, че е необходимо да бъдат представени в 7 –дневен срок допълнителни документи и разяснения.

На 10.08.2020 г. бенефициентът е депозирал допълнителни документи и разяснения, но тъй като УО е преценил, че не са представени всички изискани документи, както и че са налице нови обстоятелства, за които е необходимо представянето на становище, с кореспонденция от 14.08.2020 г. чрез ИСУН е отправил ново искане със срок за отговор 4 дни. Отговорът на бенефициента е изпратен на 17.08.2020 г.

С писмо изх. № 02.50-15 от 20.08.2020г. Ръководителят на УО е отказал да верифицира част от предявените с искане за плащане №4 разходи общо в размер на 21 732,07 лв., както следва:

1. 10 080 лева по фактура № [ЕГН] от 29.11.2019г., представляващи разходи за 200 бр. USB токъна за Агенция по вписванията, отчетени в бюджетен ред 4.1 „Обезпечаване с необходимите технологични средства за контрол и мониторинг на достъпа до информационните ресурси, чрез изграждане на инфраструктура на публичен ключ (PK1) в структурите на изпълнителната власт на сектор „Правосъдие“, вкл. с прилежащо обучение“. Ръководителят на УО е приел, че по аргумент на чл. 57, чл. 1, т. 2 и 4 от ЗУСЕСИФ разходите не са законосъобразни, тъй като, в противоречие чл. 2, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, е нарушен принципът на добро финансово управление по смисъла на чл. 2, параграф 59 от Регламент (ЕС, Е.) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Е.) № 966/2012 (Регламент 2018/1046), и по – специално, че не са спазени принципите на ефикасност и ефективност по смисъла на глава 7, чл. 33, параграф 1, буква „б“ и буква „в“ от Регламент 2018/1046, а именно - не е постигнато най-добро съотношение между използваните ресурси, изпълнените дейности и постигнатите цели. Наред с това УО е приел, че отчетените разходи не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ и в одобрения проект категория разходи, тъй като броят на USB токъните в описанието на дейност 2 в проекта, съответно в договора с избрания изпълнител по ЗОП, е определен на база средно-списъчния състав на служителите, които имат достъп до информационните ресурси на съответната административна структура, т.е. за всички служители в МП, ГДИН, ГДО, НБПП и ЦРОЗ, за които са необходими USB токъни, са осигурени такива, чрез броя токъни, които са закупени за посочените административни структури - общо 890 броя за изброените структури. Доставените 200 броя USB токъни, които са предвидени за Агенция по вписванията, са складирани в сграда на Министерство на правосъдието и не се използват, т.е. изпълняват ролята на

допълнителни (резервни) бройки USB токъни, които според становището на бенефициента ще се използват по предназначение от МП и останалите ВРБ. УО е посочил, че единствената възможност, при която биха могли да се използват, е при евентуална загуба, счупване на USB токън или друга повреда от служител, който вече разполага с USB токън, но по проекта не е предвидено закупуването на допълнителни (резервни) бройки USB токъни, поради което не е налице основание за верифицирането на разходите за доставените 200 броя USB токъни, предвидени за Агенция по вписванията;

2. 960 лева по фактура № [ЕГН] от 05.11.2019 г., представляващи недопустими разходи за участие на г-н Т. К. и г-жа Г. К. в обучение на тема: „Въведение в управлението на ИТ услугите с I. (I. F.)“, отчетени в бюджетен ред 14.1 „Провеждане на обучения, свързани с повишаване на квалификацията в областта на ИТ служителите в структурите на изпълнителната власт в сектор „Правосъдие“. Мотивите за отказа в случая са, че по аргумент на чл. 57, чл. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, отчетените разходи не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ и в одобрения проект категория разходи, тъй като г-н Т. К. и г-жа Г. К. не са представители на целевата група, за която е предвидено обучението - г-н Т. К. заема длъжност главен юрисконсулт в Национално бюро за правна помощ, а г-жа Г. К. е изпълнителният директор на Акация по вписванията. Съгласно описанието на дейност 3 във формуляра за кандидатстване и приложенията към договора с избрания изпълнител по ЗОП, участниците в обучението следва да бъдат ИТ специалисти;

3. 960 лева по фактура № [ЕГН] от 05.11.2019 г., представляващи недопустими разходи за участие на г-н К. С. и г-жа Г. К. в обучение на тема: „Информационна и мрежова сигурност“, отчетени в бюджетен ред 14.1 „Провеждане на обучения, свързани с повишаване на квалификацията в областта на ИТ служителите в структурите на изпълнителната власт в сектор „Правосъдие“. За да откаже верификация на тези разходи УО също се е позовал на чл. 57, чл. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, като е посочил, че отчетените разходи не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ и в одобрения проект категория разходи. Г-н К. С. и г-жа Г. К. не са представители на целевата група, за която е предвидено обучението - г-н К. С. заема длъжност главен юрисконсулт в Национално бюро за правна помощ, а г-жа Г. К. е изпълнителният директор на Агенцията по вписванията. Съгласно описанието на дейност 3 във формуляра за кандидатстване и приложенията към договора с изпълнителя, участниците в обучението следва да бъдат ИТ специалисти;

4. 768 лева по фактура № [ЕГН] от 05.11.2019 г., представляващи разходи за участие на г-н Й. Д. в обучение на тема: „Администриране на S. бази данни“, отчетени в бюджетен ред 14.1 „Провеждане на обучения, свързани с повишаване на квалификацията в областта на ИТ служителите в структурите на изпълнителната власт в сектор „Правосъдие“. За тази категория разходи основанието за отказ също е чл. 57, чл. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, а именно: отчетените разходи не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ и в одобрения проект категория разходи. Аргументите за това са, че длъжността, която заема г-н Й. Д., е „инспектор I-V степен — оперативна УКВ радио- комуникация и полицейска техника“, а наименованието на длъжността и внимателният прочит на длъжностната характеристика на г-н Д. показват, че той не е ИТ специалист. УО е посочил, че сертификатите за участие в обучения с ИТ насоченост не са основание за определянето на служителя като ИТ специалист, поради което разходите за участието му в обучение на тема:

„Администриране на S. бази данни“ не следва да бъдат верифицирани.

5. 424,50 лева по ведомост 6/31.12.2019 г., представляващи разходи за възнаграждения и осигурителни вноски за г-жа Т. К., отчетени в бюджетен ред 8.1 „Служител/и на МП за изготвяне на ТС, контрол и приемане на работата на изпълнителя/ите“ за дейност 2 „Обезпечаване с необходимите технологични средства за контрол и мониторинг на достъпа до информационните ресурси, чрез изграждане на инфраструктура на публичен ключ (PKI) в структурите на изпълнителната власт на сектор „Правосъдие“. Мотивите за отказа да бъде верифицирана посочената сума е, че същата не е в съответствие с одобрения бюджет на проекта;

6. 7 768,80 лева по фактура № [ЕГН]/29.11.2019 г., отчетени в бюджетен ред по бюджетен ред 4.1 „Обезпечаване с необходимите технологични средства за контрол и мониторинг на достъпа до информационните ресурси, чрез изграждане на инфраструктура на публичен ключ (PKI) в структурите на изпълнителната власт на сектор „Правосъдие“, вкл. с прилежащо обучение“. Основанието за отказа да бъдат верифицирани посочените разходи е чл. 73, ал. 4, чл. 75, ал. 1 и чл. 64, ал. 1, предложение второ от ЗУСЕСИФ - поради определена с Решение № ФК-2019-185 от 10.10.2019 г. финансова корекция в размер на 10 % от стойността на допустимите, засегнати от нарушението разходи по сключения договор № 93-00-125 от 30.04.2019 г. с изпълнител [фирма], за нередност по т. 11, б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ, приета с ПМС № 57 от 28 март 2017 г. Допустимите, засегнати от нарушението разходи по посочения договор, върху които е изчислена стойността на финансовата корекция, са определени след приспадане на неверифицираните разходи за 200 броя USB токъна, предназначени за Агенция по вписванията, и възлизат на стойност 77 688,00 лева. Посочено е, че Решение № ФК-2019-185/10.10.2019 г. не е влязло в сила, тъй като е обжалвано и има висящо дело на втора инстанция пред Върховния административен съд;

7. 770,77 лева по фактура № [ЕГН] от 17.12.2019 г., представляващи разходи за публичност и визуализация, отчетени в бюджетен ред 13.1 „Разходи за публичност и визуализация“. Ръководителят на УО е приел, че разходите са недопустими по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, а именно стойността на отчетените разходи за информация и* комуникация превишава ограничението до 1 % от общите допустими разходи по проекта (изискването е заложено в т. 12, подточка 12.1 от Насоките за кандидатстване по процедура BG05SFOP001-3.001 за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ). Посочено е, че сумата от 770,77 лева представлява превишение на отчетените разходи за информация и комуникация на стойност 1 863,60 лева над допустимия 1% в размер на 1 092,83 лева от общодопустимите разходи по проекта на стойност 109 282,88 лева и е съставена от следните суми: 78,47 лева, изчислени върху стойността на финансовата корекция в размер на 7 768,80 лева, наложена по договор № 93-00-125 от 30.04.2019 г. с изпълнител [фирма] съгласно Решение за финансова корекция № ФК- 2019-185 от 10.10.2019 г.; и 692,30 лева, изчислени върху стойността на всички останали неверифицирани разходи по окончателно искане за плащане № 4/11.05.2020 г. в размер на 13 192,50 лева.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима - подадена е в срок, от лице с правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 60, ал. 3 от ЗУСЕСИФ Управляващият орган извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо. Видно от посочената разпоредба, правомощието да верифицира, съответно да отказва верифициране на разходи, принадлежи на УО. Според приложената по делото заповед № Р-90/10.05.2017г. на министър-председателя, издалата оспореното решение И. П. – директор на Дирекция „Добро управление“ в администрацията на Министерския съвет е определена да осъществява функциите на ръководител на УО на ОПДУ, с оглед на което съдът приема, че отказът е постановен от компетентен орган.

Относно административното производство и формата на административните актове, с които се отказва верифициране на разходи, ЗУСЕСИФ не предвижда специални правила, поради което приложими са общите правила на АПК. Спазени са изискванията на чл.59 АПК – актът е в писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК, като административният орган ясно и конкретно е посочил фактическите и правни основания за постановения отказ да бъдат верифицирани посочените суми. Не се констатира и съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Спорът основно е относно приложението на материалния закон и се свежда да това основателно ли административният орган е отказал да верифицира посочените разходи по предявеното пред него искане за окончателно плащане.

Производството по верифициране на разходи е уредено в част от Глава пета, Раздел втори от ЗУСЕСИФ.

Видно от чл. 62, ал. 1, изр. 1 от ЗУСЕСИФ целта на верифицирането е да се потвърди допустимостта на извършените разходи и наличието на физически и финансов напредък на проекта. Според ал. 2 на чл. 62 ЗУСЕСИФ, чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган. Разпоредбата на чл. 57, ал. 1 от ЗУСЕСИФ определя за допустими само разходите, за които са осъществени едновременно няколко условия, посочени в 7 точки. Посочените в разпоредбата изисквания следва да са изпълнени кумулативно и неизпълнението на което и да е от тях представлява самостоятелно основание Ръководителят на УО да откаже да верифицира предявените за плащане пред него разходи.

Относно сумата от 10 080 лева, съставляваща разходи за 200 бр. USB токъна, предназначени за Агенция по вписванията, отказът на Ръководителя на УО е обоснован и законосъобразен. Чл.2, ал.1 от ЗУСЕСИФ определя принципите, които са определящи при предоставянето и усвояването на безвъзмездната финансова помощ - законност, добро финансово управление и устойчиво развитие, гарантиране на тяхната ефективност и ефикасност, чрез партньорство и многостепенно управление, с цел намаляване на административната тежест за бенефициента и при осигуряването на публичност и прозрачност. В конкретния случай, въпреки че процедурата по обществената поръчка, в рамките на която са доставени и заплатени въпросните 200 бр. USB токъна, е била проведена при спазване изискванията на ЗОП, бенефициентът е допуснал нарушаване на принципа на ефективност и ефикасност и добро финансово управление, тъй като са доставени устройства, които не могат да бъдат използвани. Видно от направените от административния орган фактически констатации, които не

се оспорват от жалбоподателя, с изменение на Постановление № 181 на Министерския съвет от 20.07.2009 г., което е в сила от 29.01.2019 г., Агенцията по вписванията е била включена в списъка на стратегическите обекти и дейности, които са от значение за националната сигурност на Република България. За това обстоятелство Агенцията по вписванията е изпратила нарочно писмо до Министерството на правосъдието на 11.09.2019 г., когато USB токъните са били вече доставени (съгласно приемо-предавателен протокол от 28.06.2019г.). Със същото писмо Агенцията по вписванията е информирала, че е поискано становище от Държавна агенция „Национална сигурност“ относно изграждането на РК1. След проведена последваща кореспонденция и работна среща, с писмо от 27.11. 2019 г. Агенцията по вписванията е уведомила Министерството на правосъдието за отказа за внедряване на РК1. В резултат на това използването от Агенцията по вписванията на вече доставените 200 бр USB токъни е станало невъзможно.

Ръководителят на УО основателно е приел, че след като Агенцията по вписванията е била обявена за стратегически обект на 29.07.2019г., т.е. седем дни след обявяване на обществената поръчка (23.01.2019г.), процедурата е следвало да бъде прекратена, а ако не – да бъде изменена. Вярно е, че от обявяването на Агенцията по вписванията за стратегически обект не следва автоматично забрана за изграждане на инфраструктура на публичен ключ, респ. за използване на предвидените USB токъни в нея. Несъмнено обаче, както Агенцията по вписванията, така и жалбоподателят Министерство на правосъдието, в чиято структура е АВ, са били наясно, че от това ново обстоятелство – обявяването за стратегически обект, ще произтекат определени последици, свързани със завишаване изискванията и налагането на ограничения в областта на информационната сигурност. УО основателно е посочил, че ако своевременно е била проведена комуникация между Министерство на правосъдието, Агенцията по вписванията и ДАНС е било възможно съгласувателната процедура от ДАНС да не завърши с отказ, а в случай, че все пак приключи с такъв отказ, е могло той да бъде получен преди доставката на USB токъните на 28.06.2019г. В този случай бенефициентът е могъл да предприеме необходимите стъпки договорът с избрания изпълнител да бъде изменен съгласно изискванията на ЗОП, така че да не бъдат доставени предвидените 200 броя токъни. Тъй като обаче това не е сторено и доставката е осъществена, а устройствата не биха могли да бъдат използвани съобразно заложените в проекта цели, то разходването на средствата за тях е неефективно и неефикасно и в разрез с принципа на добро финансово управление.

На следващо място, установено е по делото, че устройствата, предназначени за Агенцията по вписванията, не могат да бъдат използвани и от бенефициента – Министерство на правосъдието, нито от останалите второстепенни разпоредители с бюджет (Главна дирекция „Охрана“, Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“,

Национално бюро за правна помощ и Централен регистър на особените залози). Управляващият орган е отказал да одобри предвидените за Агенция по вписванията USB токъни да бъдат пренасочени за сметка на увеличаване на броя на USB токъните за Министерство на правосъдието, по съображения, че броят на USB токъните в описанието на дейност 2 в проекта, съответно в договора с избрания изпълнител по ЗОП, е определен на база средно-списъчния състав на служителите, които имат достъп до информационните ресурси на съответната административна структура, т.е. на всички служители в МП и ГДИН, ГДО, НБПП и ЦРОЗ са осигурени USB токъни чрез броя токъни, които са закупени за посочените административни структури по същия договор - договор № 93-00-125/30.04.2019г. от [фирма]. При това положение единствената възможност, при която биха могли да се използват е като резервни, каквито обаче не са предвидени. Следователно разходите за закупуването на процесните устройства не попадат във включените в документите по чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ и в одобрения проект категория разходи, поради което не могат да бъдат сметени за допустими, респективно да бъдат верифицирани.

Относно разходите, описани в т. 2,3 и 4 от мотивната част на решението, свързани с проведените обучения, отказът на ръководителя на УО да верифицира предявените за плащане разходи за командировка на посочените лица е обоснован и законосъобразен. В случая жалбоподателят не отрича, че в проведените обучения са взели участие лица, които не са IT специалисти, каквато е целевата група, за която са били предвидени обученията. Жалбоподателят посочва причините, поради които други лица (изпълнителен директор на Агенция по вписванията, юрисконсулт, инспектор от ГДО) са взели участие в обученията, но това не променя факта, че те не са представители на целевите групи, за които са било предназначени обученията - IT специалисти. Целевата група за обученията е заложена в проектното предложение, респ. в техническата спецификация и техническата оферта към договор № 93-00168/31.05.2019г., в които ясно е посочено, че обученията са преназначени за IT специалисти, а за дейност 3 – конкретно за системни администратори. От темите на обученията също става недвусмислено ясно, че обучаемите лица следва да са такива на длъжности и с функции в областта на техническото информационно осигуряване. В крайна сметка, това се извежда и от формулировката на една от специфичните цели на проекта – „Провеждане на обучения на IT специалисти от структурите на МП и ВРБ, свързани с повишаване на квалификацията в областта на IT в структурите на изпълнителната власт в сектор „Правосъдие“. Жалбоподателят е навел довод, че участието на други лица, извън IT специалисти, е предвидено и съответства на предвидените промени в

проекта, но УО е отказал да одобри такива промени, още повече, че искането е отправено след провеждане на мероприятията. При това положение, категорично се налага извод, че участието на други лица, които не са IT специалисти в съответните обучения, не е било в съответствие с описанието на дейностите в проекта, техническата спецификация и техническата оферта към договор № 93-00168/31.05.2019г. С оглед на това изводът на Ръководителя на УО, че разходите за обучение на тези лица не са допустими съгласно чл.57, ал.1,т.2 от ЗУСЕСИФ и не следва да бъдат верифицирани е напълно законосъобразен.

В съответствие с изискването на чл.57,ал.1,т.2 от ЗУСЕСИФ, а именно разходите да попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи, УО е приел за недопустими и разходите, описани в т.5 от мотивната част на оспорения акт. Касае се за са сума, която надвишава стойността на заложените средства по бюджета и доколкото жалбоподателят не е навел конкретни доводи за незаконосъобразност на акта в тази част, съдът не намира за нужно да излага допълнителни съображения досежно тази част от неверифицираните разходи.

Относно сумите по т.6 в размер на 7 768.80 лева, съставляващи размера на наложената с Решение № ФК-2019-185 от 10.10.2019 г. финансова корекция, УО стриктно е приложил разпоредбата на чл.75, ал1, изр. първо от ЗУСЕСИФ, според която финансовата корекция се извършва от плащания по проекта, в които са включени засегнатите от нарушението разходи. Обстоятелството, че решението за налагането на финансовата корекция не е влязло в сила към датата на процесния административен акт, не е основание корекцията да не бъде извършена по начина, по който предписва чл. 75, ал.1, изр. първо от ЗУСЕСИФ. Нещо повече, наличието на започната процедура за администриране на нередност е изрично и безусловно основание да се откаже верификация съгласно чл.64, ал.1 ЗУСЕСИФ.

Законосъобразно е отказана верификация и на сумата, посочена в т. 7 от оспореното решение, касаеща разходите за публичност и визуализация. Между страните не е спорно, че посочените разходи не следва да надвишават 1% от общите допустими разходи по проекта – както е предвидено в т. 12.1 от Насоките за кандидатстване по процедурата. В случая бенефициентът поддържа, че това изискване е спазено, тъй като след изменението на проекта стойността на договора е станала 247 801,30 лева, респ. стойността на предвидените разходи за публичност и визуализация възлиза на 2 469,20 лева., поради което направените разходи в размер на 1 863,60 лева са в рамките на ограничението от 1%. В случая обаче, с оглед наложената с Решение № ФК-2019-185 от 10.10.2019 г. финансова корекция и вследствие отказът

да бъдат верифицирани част от предявените с искането за окончателно плащане суми, Ръководителят на УО е коригирал размера на общо допустимите разходи по проекта, в резултат на което се редуцира и размера на допустимите разходи за информация и комуникация. С оглед на това законосъобразно административният орган е счел, че сумата от 770,77 лева, която надвишава така изчисления процент на допустимите разходи за публичност и визуализация, не следва да бъде верифицирана на основание чл.57, ал.1, т.2 от ЗУСЕСИФ. Условието по т.12.1 от Насоките за кандидатстване, според което разходите за информация и комуникация следва да бъдат до 1 на сто от общите допустими разходи, следва да бъде налице към момента на проверката от УО и неговото произнасяне по искането за верификация. В този смисъл, въпреки че при извършване на разхода бенефициентът се е ръководил от стойността на максимално допустимите разходи по проекта, релевантна за преценката относно допустимия размер на конкретния разход е коригираната, окончателната стойност на извършените и признати за допустими разходи по проекта.

В обобщение на гореизложеното, съдът намира, че Ръководителят на УО на ОПДУ законосъобразно е отказал да верифицира сумата от 21 732,07 лв. като част от искане за окончателно плащане № 4 от 11.05.2020г., поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева съобразно направеното искане.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. последно от Административен съд София – град, III-то отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Министерство на правосъдието срещу Отказ на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“, обективизиран в писмо рег. № 02.50-15/20.08.2020г., да верифицира сумата от 21 732,07 лв., включена в искане за окончателно плащане № 4 от 11.05.2020г.

ОСЪЖДА Министерство на правосъдието да заплати на Администрацията на Министерския съвет юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: